

Бѣгаме отъ Персите. На мѣдрыте человѣцы и мѣжественните, по-добрѣ е смѣрть честна, нежели животъ бесчестенъ. Да знаете, какъ ще ги испотрѣшиме скоро, защо царѣ имъ нѣма съ тѣхъ, и всѣка войска безъ царѣвъ овѣзглавленна е. Намъ Богъ ни даде и гдѣто стидохме, покѣдихме. Сега ви се молимъ, не-ка се бѣме со съз сичката си сила: нека се бѣ-ме, защо коато войска отива готова на бой, мѣжествена е.

АЛЕКСАНДРЪ ГОНИ ПЕРСИТЕ.

Александъръ вѣсѣдалъ и той, тѣрналъ щи-тѣта на главата си, и разделилъ войската си на три чина, които тръгнали чинно. Пратилъ Антиоха и Птолемея съ два чина, отишли сре-щу Персите, ударилисъ съ копіетата, и ги ис-почѣпили, и послѣ извадили сабыте, и се уда-рили лицемъ къ лицѣ. Персите неможли да одържатъ острите сабы Македонски, ами бѣ-гали на мѣстото си. Александъръ като ги го-нилъ, отишалъ до прибѣжишето (конакътъ) Даріеко.

ДАРИИ БѢГА ОТЪ АЛЕКСАНДРА.

Дарій като видѣлъ войската си испотрѣшена, вѣсѣдалъ единъ конь и бѣгалъ поскоро. Я Александъръ повелилъ и закопали колкото се из-били отъ войската Даріева, а колкото уловили живы пѣснайлъ ги. Заповѣдалъ имъ да рѣчатъ на Даріа, защо по-добрѣ ты е царь Даріе да господствашъ Персіа, и да давашъ харачъ, не-жели да направишъ другъ бой съ Македонци.